

Nog een Prijsvraag. De Nederlandsche Ornithologische Vereeniging en de Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming van Vogels schrijven een prijsvraag uit voor een onderzoek naar de oecologische eischen, door een in Nederland broedende soort uit de familie der Sylviidae (geslachten *Sylvia*, *Phylloscopus*, *Locustella*, *Acrocephalus*, *Hippolais*) aan het broedterrein gesteld. Bedoeld is een zoo nauwkeurig mogelijke weergave van de factoren die blijkbaar een rol spelen bij de keus van het broedterrein; het vegetatie type, eventueel de samenstelling der vegetatie tot in verdere bijzonderheden, de structuur en vochtigheidsgraad van den ondergrond, de aanwezigheid van water in of bij het broedterrein, het voedsel enz.; een en ander grondig gedocumenteerd door weergave der feiten.

De beide vereenigingen loven voor de beantwoording van deze prijsvraag twee prijzen uit, respectievelijk van f 100,— en van f 50,—, doch behouden zich het recht voor niet tot toekenning der prijzen over te gaan en ingekomen antwoorden aan de inzenders terug te zenden.

De antwoorden, geschreven met de schrijfmachine in de Nederlandsche, Fransche, Engelsche of Duitsche taal moeten voor 1 Januari 1938 aan den secretaris der Nederlandsche Ornithologische Vereeniging Dr. G. J. van Oordt, Janskerkhof 3, Utrecht worden toegezonden. Zij moeten worden geteekend met een spreuk en vergezeld gaan van een gesloten en verzegeld briefje dat dezelfde spreuk tot opschrift heeft en de naam en het adres van de schrijver(s) bevat.

De bekroonde inzendingen worden het eigendom der genoemde vereenigingen, die het recht hebben tot publicatie der antwoorden over te gaan.

De slimme vos. Vossen zijn in deze omtrek, het Noordelijk deel der Veluwe zeer veel. Het is geen zeldzaamheid om in de zomermaanden op een morgen van 3 tot 5 uur 2 a 3 stuks te zien loopen. Op vossen heb ik veel gejaagd en ze ook gevangen, niet alleen om de wildstand, want ook de vogelstand wordt door de vos terdege ingekort. Natuurkundigen kunnen dit tegenspreken, doch ik meen er bewijs genoeg voor te hebben. De leeuwerikken en de piepers, alsmede wulpen en nachtzwaluwen worden veel door de vossen gevangen. Het eenige nut, dat een vos doet, is het verdelen van konijnen die voor boschbeplanting zeer schadelijk zijn. Ook vangen ze muizen en meikevers.

Een waarneming betreffende de vos. In een stuk heideveld hoorde ik een wulp angstig roepen. Ik keek buiten de boschrand en zag een vos ongeveer 100 meter van mij in een 50 centimeter diepe greppel loopen. Aan een kant der greppel lag een walletje, waarop een wulp die blijkbaar in de buurt jongen had, liep, steeds een tiental meters voor de vos.

De vos nam absoluut geen notitie van den vogel, liep zeer langzaam dan eens voor dan achteruit een weinig aan den grond te snuffelen. Telkens als de vos de wulp op een kortere afstand was genaderd liep de wulp achter het walletje langs, om ongeveer 8 à 10 meter verder de wal weer op te loopen om haar klaagliederen voort te zetten.

Op een gegeven oogenblik terwijl de wulp weer achter de wal liep, schoot de vos pijlsnel sluipende gelijk een kat een tiental meters vooruit, zette zich op sprong en greep de wulp die vlak voor haar de wal kwam op stuiven. Reintje verdween met moeder wulp tusschen de heuvels.

Deze zomer vond ik veel veeren van een wulp in de hei en enkele meters verder een nest met 4 verlaten wulpeneieren. Hier werd een vos geschoten, die een nestje met jonge leeuwerikken in de bek had. Zoo weet ik vele gevallen.

Dassen komen hier zelden voor. Eenige jaren geleden is in de gemeente Heerde de laatste gevangen (mannetje). Ik meen, dat in de gemeente Olst nog enkelen zijn.

Marters komen hier zeldzaam voor. In mijn tijd zijn er drie gevangen, twee te Epe en een te Heerde. Ik heb er eenmaal een gezien op het landgoed Welna te Epe. Deze lag in een eekhoornnest. U moet wel bedenken, dat, als er een marter gesignaleerd wordt allen om de huid van ongeveer f 15,— klaar staan voor de jacht.

Het vorige jaar heb ik voor het eerst op het landgoed de Dellen een havik gezien en dezen zomer de zwarte specht. Dit is voor het Noordelijk deel der Veluwe iets nieuws.

Terwijl ik in de bosschen ben opgegroeid, had ik ze nooit eerder gezien, wel vaak kruisbekken en notenkrakers. Nimmer heb ik hier in de rietvelden baardmannetjes aangetroffen. Buizerds en ruigpootbuizerd komen in deze streken des winters zeer veel voor, trouwens ze worden ook nimmer meer geschoten.

Torenvalken, zijn hier de laatste jaren flink toegenomen, meestal zijn mij 6 à 10 broedende paren bekend. Wat de zwaluwen betreft, deze zijn alhier veel minder dan voor 15 à 20 jaren, zoowel huis- als boerenzwaluw. Voor 15 jaren had u boerderijen waar 20 huiszwaluwen nestelden, thans is 5 reeds veel. De boerenzwaluw is de laatste 3 jaar nog sterk verminderd. Op boerderijen waar vroeger 6 à 7 nesten waren, is dit gedaald tot 2 à 3. De huiszwaluwen hebben veel te lijden van de musschen, zelfs als ze kleine jongen hebben, worden zij soms door musschen verdreven.

Veessen, Maart '36.

H. VAN HUFFELEN.